

กาลาเทีย 2 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

สิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้ากับบารนาบัสได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มอีก และพาติตัสไปด้วย

ข้าพเจ้าขึ้นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เล่าข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติให้พวกเขาฟัง

(แต่ได้เล่าให้คนสำคัญบางคนฟังเป็นส่วนตัว) เกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิ่งแข่งหรือวิ่งอย่างไร้ประโยชน์ถึงแม้ที่ตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นคนกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสู่หน้

แต่เรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะว่ามีพี่น้องจอมปลอมลอบเข้ามาสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ พวกเขาหวังจะทำให้เราเป็นทาส แต่เราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับพวกเขาแม้ชั่วประเดี๋ยเดียว เพื่อให้ความจริงของข่าวประเสริฐนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป และจากคนสำคัญบางคนที่ยังอยู่

(เขาจะเคยเป็นอะไรมาก่อน ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าใคร) คนสำคัญเหล่านั้นไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย แต่ตรงข้าม

เมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่า ข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ได้เข้าสู่หน้เช่นเดียวกับเปโตรได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ได้เข้าสู่หน้

(เพราะว่าพระองค์ผู้ได้ทรงทำกิจในเปโตรให้เป็นอัครทูตไปยังพวกที่เข้าสู่หน้ ก็ได้ทรงทำกิจในข้าพเจ้าให้ไปยังคนต่างชาติเหมือนกัน)

เมื่อยากอบกับเศฟาและยอห์น ผู้ที่เขานับถือว่าเป็นเสาหลัก เห็นพระคุณซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วก็ได้จับมือของข้าพเจ้ากับบารนาบัส แสดงว่าเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ และท่านเหล่านั้นจะไปหาพวกที่เข้าสู่หน้ ท่านเหล่านั้นขอแต่เพียงให้เรานึกถึงคนจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าทำอย่างกระตือรือร้นอยู่แล้ว

แต่เมื่อเศฟามาถึงเมืองอันติโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้านท่านซึ่งๆ หน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่ เพราะวก่อนที่คนของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอาหารร่วมกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึงท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่เสียต่างหากเพราะกลัวพวกเข้าสู่หน้ และพวกยิวคนอื่นๆ ก็ได้สร้างทำตามท่าน

แม้แต่บารนาบัสก็หลงแสรังทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่า พวกเขาไม่ได้ประพฤติตรงตามความจริงของข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวกับเศฟาต่อหน้าคนทุกคนว่า “ถ้าท่านเองซึ่งเป็นพวกยิวประพฤติตามอย่างคนต่างชาติ ไม่ใช่ตามอย่างพวกยิว ทำไมท่านจึงบังคับคนต่างชาติให้ประพฤติตามอย่างพวกยิวเล่า?”

เราผู้เป็นยิวโดยกำเนิด ไม่ใช่คนบาปที่มาจากคนต่างชาติ ยังรู้ว่าไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้ โดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

เราเองก็ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อจะถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติ

เพราะว่าโดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัตินั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะถูกนับว่าชอบธรรมได้เลย แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังขวนขวายจะถูกชำระให้ชอบธรรมโดยพระคริสต์นั้น กลับถูกพบว่าเป็นคนบาปไปด้วย

พระคริสต์จะทรงเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือ ไม่ใช่อย่างแน่นอน เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าก่อสร้างซึ่งข้าพเจ้าได้รื้อทำลายลงแล้วขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็แสดงตัวว่าข้าพเจ้าเองเป็นคนละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ

เพราะโดยธรรมเนียมปฏิบัตินั้น ข้าพเจ้าได้ตายต่อธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า ข้าพเจ้าถูกตรึงร่วมกับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า

ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้พระคุณของพระเจ้าเป็นโมฆะ

เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว พระคริสต์ก็สิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

กาลาเทีย 2 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

สิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้ากับบารนาบัสได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มอีก และพาติตัสไปด้วย

ข้าพเจ้าขึ้นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เล่าข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติให้พวกเขาฟัง

(แต่ได้เล่าให้คนสำคัญบางคนฟังเป็นส่วนตัว) เกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิ่งแข่งหรือวิ่งอย่างไร้ประโยชน์ถึงแม้ที่ตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นคนกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสู่หน้

แต่เรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะว่ามีพี่น้องจอมปลอมลอบเข้ามาสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ พวกเขาหวังจะทำให้เราเป็นทาส แต่เราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับพวกเขาแม้ชั่วประเดี๋ยเดียว เพื่อให้ความจริงของข่าวประเสริฐนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป และจากคนสำคัญบางคนที่ยังอยู่

(เขาจะเคยเป็นอะไรมาก่อน ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าใคร) คนสำคัญเหล่านั้นไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย แต่ตรงข้าม

เมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่า ข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ เช่นเดียวกับเปโตรได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ได้เข้าสู่หน้

(เพราะว่าพระองค์ผู้ได้ทรงทำกิจในเปโตรให้เป็นอัครทูตไปยังพวกที่เข้าสู่หน้ ก็ได้ทรงทำกิจในข้าพเจ้าให้ไปยังคนต่างชาติเหมือนกัน)

เมื่อยากอบกับเศฟาและยอห์น ผู้ที่เขานับถือว่าเป็นเสาหลัก เห็นพระคุณซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วก็ได้จับมือของข้าพเจ้ากับบารนาบัส แสดงว่าเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ และท่านเหล่านั้นจะไปหาพวกที่เข้าสู่หน้ ท่านเหล่านั้นขอแต่เพียงให้เรานึกถึงคนจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าทำอย่างกระตือรือร้นอยู่แล้ว

แต่เมื่อเศฟามาถึงเมืองอันทิโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้านท่านซึ่งๆ หน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่ เพราะวก่อนที่คนของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอาหารร่วมกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึงท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่เสียต่างหากเพราะกลัวพวกเข้าสู่หน้ และพวกยิวคนอื่นๆ ก็ได้สร้างทำตามท่าน

แม้แต่บารนาบัสก็หลงแสรังทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่า พวกเขาไม่ได้ประพฤติตรงตามความจริงของข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวกับเศฟาต่อหน้าคนทุกคนว่า “ถ้าท่านเองซึ่งเป็นพวกยิวประพฤติตามอย่างคนต่างชาติ ไม่ใช่ตามอย่างพวกยิว ทำไมท่านจึงบังคับคนต่างชาติให้ประพฤติตามอย่างพวกยิวเล่า?”

เราผู้เป็นยิวโดยกำเนิด ไม่ใช่คนบาปที่มาจากคนต่างชาติ ยังรู้ว่าไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้ โดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

เราเองก็ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อจะถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติ

เพราะว่าโดยการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัตินั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะถูกนับว่าชอบธรรมได้เลย แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังขวนขวายจะถูกชำระให้ชอบธรรมโดยพระคริสต์นั้น กลับถูกพบว่าเป็นคนบาปไปด้วย

พระคริสต์จะทรงเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือ ไม่ใช่อย่างแน่นอน เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าก่อสร้างซึ่งข้าพเจ้าได้รื้อทำลายลงแล้วขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็แสดงตัวว่าข้าพเจ้าเองเป็นคนละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ

เพราะโดยธรรมเนียมปฏิบัตินั้น ข้าพเจ้าได้ตายต่อธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า ข้าพเจ้าถูกตรึงร่วมกับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า

ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้พระคุณของพระเจ้าเป็นโมฆะ

เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว พระคริสต์ก็สิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์